

בש"פ 6264/18 - אלירן מאמוס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6264/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

העורר:

אלירן מאמוס

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזוי בחיפה בתיק
מ"ת 18-9603 מיום 15.8.2018 שניתנה על ידי
כב' השופט אמיר טובי

תאריך הישיבה:

כ"ד באלוול התשע"ח (4.9.2018)

בשם העורר:

עו"ד חזה אביב

בשם המשיבה:

עו"ד אפרת גולדשטיין

ההחלטה

ערר על החלטת בית המשפט המוחזוי בחיפה (כב' השופט א' טובי) מיום 15.8.2018 במ"ת 18-9603, בה
הורה על מעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

1. ביום 4.6.2018 הוגש כתב אישום נגד העורר, שייחס לו עבירות של נסיון החזקה נשאה והובלה של נשך, חבלה במצויד, פריצה לרכב, נסיון גניבה, התחזות כאדם אחר ודייעות כוחות, נהיגה בזמן פסילה ונהייה ללא פוליסט ביטוח תקופה.

על פי הנטען, ביום 12.3.2018 התקשר העורר למשטרה ומסר מידע כזבת עלRib שכךם, תוך שהתייצג בכחם כדי שגר בכתובת מסויימת. העורר עשה כן יחד עם שניים אחרים, עימם תיקן וביצע את המעשים ולאחר שהשלשה הגיעו למקום כשהם מצוידים במוטות ברזל. בשל הדיווח, הגיעו שוטרים למקום, החנו את הנידית ועלו לדירה אליה הפנה אותו העורר. באותה שעה יצאו האחרים מרכבו של העורר שנחנה בסמוך, ניפצו את שמשת הנידית במוטות הברזל ופרצו לתא המטען בכונה לגנוב רובה, אולם הדבר לא עלה בידי משום שהרובה היה מחובר לנידית במנוע. השניים ברחו מן המקום, נכנסו לרכבו של העורר והשלשה נסעו מהמקום.

2. ביום 13.3.2018 נעצרו העורר והשניים האחרים כחשודים וביום 21.3.2018 שוחרר העורר בתנאים מגבלים, ובכללם מעצר בית מלא בביתו במשך תשעת ימים. שני המעורבים האחרים, לעומת זאת, לא שוחררו ובמהלך, לאחר שהוגש נגדם כתב אישום, נעצרו עד לתום ההליכים נגדם (להלן: התיק המקורי).

3. העורר הוא עד תביעה בתיק המקורי ובשל כך זומן להעיד. לאחר שعلاה על דוכן העדים, הוכרז כעד עוין ונמנע מלהתיעצב לשיבת הבאה אליה זומן, ביום 31.5.2018. לאחר שיכלו הנטיונות לאייר את העורר, הוציא נגדו צו הבאה, מכוחו נעצר ביום 4.7.2018, מעצר שהוארך בהסכמתו עד לתום עדותו בתיק המקורי. באותו יום הגישה המשhiba בקשה למעצרו עד לתום ההליכים בתיק המתנהל נגדו בטענה כי עבירות הנשך המוחישות לו מקומות חזקתו מסווגות וכן כי קיימן חשש ממשי להתחמקותו מהליכי שפיטה ולשבוש מהלכי משפט והשפעה על עדים. בבקשתה עמדה המשhiba על נסיונותイトו של העורר לאחר שלא התיעצב למתן עדות, במהלכם נמלט מן השוטרים, נמנע מלפתח את דלת ביתו בפני השוטרים ונעצר רק לאחר שהשוטרים פרצו לדירה תוך שמסר כי תכנן לבסוף מהבית.

4. בהחלטה מיום 4.7.2018 הורה בית המשפט (כב' השופט א' פורת) על הארכת מעצרו של העורר עד להחלטה אחרת וביום 18.7.2018 לאחר שהתקיים דיון בבקשתו לגופה, הורה על מעצרו של העורר מאחריו סORG ובריח עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. נקבע, כי התנהלות המשפט מעלה חשש ממשי להימלטו מהדין גם בתיק המתנהל נגדו וכן נדרש "מערך פיקוח שאין לגבי כל היסוס או תהיה", וכך – אין. עוד נקבע כי אף שקיימת עילת מסווגות הרו שבשים לב לכך שהעורר היה משוחרר מעל לשלווה חוזדים בטרם נעצר, במהלכם לא הסתבר בדבר מה אחר, אין היא ברף הצדדים את מעצרו. בנוסף, נקבע דיון לשם בחינת חלופת מעצר שיציג העורר.

ואכן, בדין ביום 22.7.2018 נבחנה חלופת המעצר – מעצר בית אחוטו של העורר ותחת פיקוח שלה ושל גיסתו. החלופה נדחתה לגופה לנוכח התרומות בית המשפט (כב' השופט א' לוי) כי חרף אמינות המפקחות אין הן סמכויות כלפי העורר. ייחד עם זאת, התבקש תסוקיר שירות המבחן על מנת לבדוק אפשרות למעצר באיזוק אלקטרוני בביתו של האחוט ותחת פיקוחה ופיקוח הגיסה.

5. בתסוקיר המעצר מיום 12.8.2018 – שלא צורף לעורר – נמנע שירות המבחן מהמליצה לשחררו העורר ממעצר. זאת, בשל הערכה כי קיימן סיכון גבוה להישנות עבירות דומות כמו גם להפרת תנאי שחרור על רקע מאפייניו האישיותים, וכן בהיעדר חלופת מעצר ראוייה (כאשר המפקחות המוצעות שנבחנו היו אחוטו של העורר).

6. על רקע זה דחה בית המשפט (כב' השופט א' טובי), בהחלטתו מיום 15.8.2018, את הבקשה להוראות על מעצרו של העורר באיזוק אלקטרוני. נקבע כי לא ניתן להתעלם מהתרשומות קצין המבחן ומקביעו כי קיים סיכון גבוה להפרת תנאי שחרור על ידי העורר כמו גם מסמךנתו כי המפקחות המוצעות אינם מתאימים למלוי התפקיד.

על החלטה זו הוגש העורר לפני.

עמדות הצדדים

7. טענות העורר מופנות לכל החלטות שהתקבלו בעניינו. נטען כי בית המשפט קמא (כב' השופט א' פורת) שגה בקביעה כי קיימת עילת מעצר של חשש להימלטות מאימת הדין, שכן לא ניתן לבססה רק על התנהגות העורר בתיק המקובל, במיוחד משלא ניתן משקל לנسبות הקשות בהן היה נתון העורר ביחס לעדותו בתיק המקובל ולעובדיה כי בשלב זה לא היה מיוצג בידי צוות משפטי. כן נטען כי בית המשפט קמא התעלם מדברי המשיבה לפני כי אם לא יתייצב העורר למשפטו שלו, תskול האם לבקש את מעצרו עד לתום ההליכים. בנוסף, נטען כי גם בהחלטות העוקבות שניתנו לאחר החלטה זו נפללה שגיאה, משהופטים נמנעו מלהתערב בקביעה זו. לחילופין, ניתן כי ניתן להפיג את החשש מהימלטות בנסיבות כספיות וחוב העורר להתייצב בוחנת משטרת מספר פעמיים בשבוע.

8. המשיבה מצידה התנגדה לבקשתו. לשיטתה, הטעקירות מעלה כי אין ליתן אמון בעורר בנוסף להתחננותו בתיק המקובל ואף אין חלופת מעצר הולמת.

דין

9. לאחר שעינתי בעורר ובנפשו ושמעתי את טענות הצדדים, לא מצאת מושג בטענות העורר כי נסיבות עניינו אין מעלה עילה למעצר. כפי שציין בית המשפט קמא, עילת המעצר הרלוונטי היא החשש להימלטות מאימת הדין, וזאת מכח סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ז-1996 (להלן: החוק). הבסיס לחשש עולה מהתחננות העורר בתיק המקובל, כמפורט בסעיפים 9-11 לבקשת המעצר עד תום ההליכים. בסיס זה קיבל חיזוק משמעותית מכח הערכת שירות המבחן, על רקע התרשומות ממופיעינו האישיותיים של העורר, כי קיים סיכון גבוה להפרת תנאי שחרורו.

10. כפי שציין בית המשפט קמא (השופט א' טובי), שאלת האמון שניתן לעורר היא שעומדת בסיס ההחלטה לשחרור בחילופיה או למעצר בפיקוח אלקטרוני, ומשלא שוכנע בית המשפט קמא כי העורר זכאי לאמון זה, לא ניתן לשחררו (בש"פ 17/9984 הייעץ המשפטיא לממשלה נ' פלוני, בסעיף 12 (27.12.2017)). מה גם שהחלופה שהוצעה אינה הולמת, והכל – כפי שפורט בהחלטת בית המשפט קמא.

11. יתרה מכך, הכל הוא כי בעבירות נשק המיוחסת לעורר, לא יורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני אלא אם שוכנע "מטעמים מיוחדים שיירשו" כי ניתן להסתפק בכך בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותו הייחודיות של הנאשם (סעיף 22ב(ב)(1) לחוק).

.12 אשר על כן, העරר נדחה.

ניתנה היום, ד' בתשרי התשע"ט (13.9.2018).

שפט
